

یک بار دیگر به لیست دوستانت نگاه کن، طبیعتاً همه آنها را می‌شناسی و هر لحظه انتظار این را می‌کشی که صدای موبایلت بلند شود و پیامی از دوستانت به شما برسد.

این خیلی خوب است که آدم این گونه با دوستان، آشنایان و اقوام ارتباط دارد و هر لحظه می‌تواند با آن‌ها ارتباط گرفته و منتظر پیام آن‌ها باشد. اما کاش در لیست‌مان مهریان ترین دوستان را هم ادد می‌کردیم و گاهی پیام‌های او را هم می‌خواندیم تا شاید در این روزمرگی‌ها آرامشی شود برای بهتر زندگی کردن‌مان.

امام کاظم^{علیه السلام} فرمایند: بکوشید که اوقات شب‌نه روزی شما چهار قسمت باشد: ۱. قسمتی برای مناجات با خدا، ۲. قسمتی برای تهیه معاش، ۳. قسمتی برای معاشرت با برادران و افراد مورد اعتماد که عیب‌های شما را به شما می‌فهمانند و در دل به شما اخلاص می‌ورزند، ۴. و قسمتی را هم در آن خلوت می‌کنید برای درک تقریحات سالم.

حال هر کدام‌مان کلام‌مان را فاضی کنیم که چه مقدار از زمان شب‌نه روزی مان را برای خدمتی گذاریم و چه میزان برای پیام‌هایی که از طرف خدا می‌آید اشتیاق نشان می‌دهیم

أَللَّمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ

آیا هنوز وقت آن نرسیده که دل‌های مؤمنان برای خدا خشوع کند؟